

Sygn. akt II K 1312/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Ewa Lemanowicz-Pawlak
Protokolant:	Stażysta Dawid Muraszewski

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń Centrum-Zachód w T. Moniki Barskiej

po rozpoznaniu w dniu 23.01.2017 r.

sprawy:

oskarżonego M. R. (1) ur. (...) w T.

syna K. i B.

oskarżonego o to, że:

1. W dniu 7 grudnia 2015r. w T. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oświadczając fałszywie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie PPUH (...) w T. przy ul. (...), gdzie podał nie prawdziwą kwotę wynagrodzenia, podpisał następnie umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1 000 zł, po czym nie wywiązał się z umowy, działając na szkodę firmy (...) w B.,

tj. – o czyn z art. 286§1 kk

2. W dniu 9 lutego 2016r. w T. przy ul. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, oświadczając fałszywie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie PPUH (...) w T. przy ul. (...), gdzie podał nie prawdziwą kwotę wynagrodzenia podpisał następnie umowę pożyczki nr (...) na kwotę 2 600zł, po czym nie wywiązał się z umowy, działając na szkodę firmy (...) w B.,

tj. – o czyn z art. 286 § 1 kk

orzeka

I/ oskarżonego **M. R. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzuczanych mu czynów, z tym odmiennym ustaleniem, iż działał on ciągiem przestępstw z art. 286§1 kk i za to w myśl art. 91§1kk na mocy art. 286§1kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II/ na podstawie art. 69§1i 2kk i art. 70§1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 1 (jednego) roku tytułem próby;

III/ na podstawie art. 73§1kk oddaje oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

IV/ na podstawie art. 72§1 pkt 4kk zobowiązuje oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby;

V/ na mocy art. 46§1kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia szkód poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) w B. kwoty 110 (sto dziesięć) złotych tytułem należności wynikających z umowy pożyczki nr (...) oraz kwoty 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem należności wynikających z umowy pożyczki nr (...);

VI/ zwalnia oskarżonego z kosztów sądowych wydatkami postępowania obciąża Skarb Państwa.

sygn. akt IIK 1312/16

UZASADNIENIE

M. R. (1) w okresie od 1.10.2015r. do 15.04.2016r. był zatrudniony w firmie (...)w T. przy ul. (...) w charakterze szlifierza- kamieniarza na ¼ etetu i z tego tytuł uzyskiwał wynagrodzenie w wysokości około 300 zł miesięcznie. Wynagrodzenie w/w obciążone było zajęciem komorniczym.

W dniu 7 grudnia 2015r. w mieszkaniu przy ul. (...) M. R. (1) zawarł w firmie (...) umowę pożyczki nr (...) na kwotę 1 000 zł . W /w podał w oświadczeniu o dochodach, iż jest zatrudniony w firmie (...) w T. przy ul. (...) w charakterze kamieniarza i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2000 zł netto miesięcznie. Łączne zobowiązania wynikające z podpisanej przez M. R. umowy opiewały na kwotę 1959,65 zł.

M. R. tytułem należności wynikających z w/w umowy uiszczył 890 zł.

W związku z pozytywną historią kredytową w dniu 9 lutego 2016r. w T. przy ul. (...) udzielono M. R. kolejnej pożyczki nr (...) na kwotę 2 600zł. W /w podał ponownie w oświadczeniu o dochodach , iż jest zatrudniony w firmie (...)w T. przy ul. (...) w charakterze kamieniarza i z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 2000 zł netto miesięcznie.

Z tytułu w/w należności spłacił 750 zł.

Z dniem 25 marca 2016r. M. R. zaprzestał spłaty swych zobowiązań wobec firmy (...).

/ dokumentacja pożyczkowa-k. 5-10,14-18;

Dowody wpłat-k. 11-13;

zeznania M. O.-k. 40v.;

Zeznania W. C.-k. 25v.-26, 92v.-93

Zeznania T. Ł.-k. 29v., 93;

Świadcstwo pracy-k. 41/

Oskarżony M. R. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. W ocenie sądu twierdzenia oskarżonego w zakresie w jakim negocjował swoje sprawstwo nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności. Na sprawstwo oskarżonego wskazywał w głównej mierze fakt, iż w oświadczeniu podał wysokość wynagrodzenia wielokrotnie przekraczającą faktycznie uzyskiwane przez niego dochody. W/w informacje miały niewątpliwie zasadnicze znaczenie dla oceny zdolności kredytowej oskarżonego i w konsekwencji przyznania pożyczek będących przedmiotem postępowania. Prawidłowości ustaleń sądu nie może dezawuować fakt, iż oskarżony spłacił część należności wynikających z w/w umów, znamiennym bowiem jest fakt, iż M. R. zaprzestał spłaty należności krótko po udzieleniu drugiej pożyczki. Nadto należy zauważyć, iż jednym z warunków udzielenia drugiej znacznie wyższej pożyczki była pozytywna historia kredytowa pożyczkobiorcy.

Mając powyższe względy na uwadze sąd uznał, iż twierdzenia oskarżonego w zakresie w jakim negował swoje sprawstwo nie zasługiwały na przyznanie im waloru wiarygodności.

Sąd nie znalazł podstaw, by kwestionować rzetelność zeznań świadka T. Ł. , który opisał procedurę udzielenia pożyczki oraz kwestię spłaty należności, albowiem były jasne i spójne, a ponadto korespondowały ze zgromadzoną dokumentacją pożyczkową.

Sąd dał wiarę zeznaniom W. C. w zakresie odnoszącym się do procedury udzielenia pożyczek oskarżonemu, albowiem w tej części jego relacje były skorelowane z zeznaniami T. Ł. oraz dokumentacją pożyczkową. Zastrzeżenia sądu budziły zeznania świadka odnoszące się do kwestii weryfikacji oświadczeń oskarżonego odnośnie jego zatrudnienia, albowiem świadek utrzymywał, iż okoliczności w nim zawarte zostały potwierdzone telefonicznie przez pracodawcę- M. O., podczas gdy ten ostatni zaprzeczył, aby komukolwiek udzielał informacji o dochodach swych pracowników. Z przytoczonych wyżej względów relacje świadka W. C. we wskazanym powyżej zakresie nie mogły stanowić podstawy do dokonania ustaleń w zakresie stanu faktycznego.

W ocenie sądu na przyznanie waloru wiarygodności zasługiwały zeznania świadka M. O., który wskazał, w jakim okresie i na jakich warunkach zatrudniony był oskarżony. Relacje tego świadka były jasne i konsekwentne, a ponadto korespondowały z treścią świadectwa pracy .

Sąd dał wiarę wszelkim dowodom z dokumentów, w szczególności w postaci umów pożyczek oraz wniosków o udzielenie pożyczek, a także danych o karalności. Dokumenty te zostały pozyskane, sporządzone i przeprowadzone zgodnie z wymogami procedury karnej, a żadna ze stron nie zakwestionowała ich rzetelności ani prawdziwości. Również sąd nie miał podstaw aby podważyć ich wiarygodność.

Sąd zważył, co następuje:

Przestępstwo oszustwa (art. 286 § 1 kk) jest przestępstwem materialnym, które jest dokonane w momencie nastąpienia objętego zamiarem sprawcy skutku w postaci rozporządzenia mieniem przez pokrzywdzonego. Do znamion strony przedmiotowej oszustwa ustawa zalicza doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, które zachodzi tylko wtedy, kiedy sprawca działał w określony sposób, m.in wprowadzając pokrzywdzonego w błąd. Wprowadzenie w błąd polega natomiast na podjęciu przez sprawcę podstępnych zabiegów prowadzących do wywołania u pokrzywdzonego mylnego wyobrażenia o rzeczywistości.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwolił w sposób jednoznaczny uznać, iż oskarżony swym zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów zabronionych.

Wprawdzie oskarżony negował swoje sprawstwo, tym niemniej wiarygodność jego wyjaśnień dyskredytował fakt, iż podał oświadczeniach wysokość wynagrodzenia wielokrotnie przekraczającą faktycznie uzyskiwane przez niego dochody. W/w informacje miały niewątpliwie zasadnicze znaczenie dla oceny zdolności kredytowej oskarżonego i w konsekwencji przyznania pożyczek będących przedmiotem postępowania. Prawidłowości ustaleń sądu nie może deprecjonować fakt, iż oskarżony spłacił część należności wynikających z w/w umów, symptomatycznym bowiem jest fakt, iż M. R. zaprzestał spłaty należności krótko po udzieleniu drugiej pożyczki, przy czym jednym z warunków udzielenia drugiej, znacznie wyższej pożyczki była pozytywna historia kredytowa oskarżonego. Zdaniem sądu gdyby oskarżony nie miał zamiaru wyłudzenia pożyczek, to niewątpliwie spłaciłby je dotychczas. Tymczasem , jak wynika z ustaleń poczynionych przez sąd, pomimo zintensyfikowanych działań windykacyjnych, podejmowanych przez pracowników firmy (...), po 25.03.2016r. oskarżony nie dokonał żadnej wpłaty na poczet należności wynikających z podpisanych przez niego umów.

Reasumując należy zatem podkreślić, iż w ocenie sądu działanie oskarżonego było ukierunkowane na osiągnięcie korzyści majątkowej, a podjęty przez niego szereg działań świadczy, iż było to zachowanie świadome i przemyślane.

Z uwagi na działanie w krótkich odstępach czasu, z wykorzystaniem tej samej sposobności sąd przyjął, że oskarżony działał ciągiem przestępstw z art. 286 § 1 kk . Przy wymiarze kary jako okoliczności łagodzące sąd poczytał uprzednią niekaralność oskarżonego oraz stosunkowo nieznaczną wysokość wyrządzonych szkód. Natomiast jako okoliczności obciążające sąd uwzględnił wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, determinowanych w głównej mierze wielokrotnością inkryminowanych zachowań, sposobem działania oskarżonego, który aby osiągnąć zamierzony cel musiał bowiem przedsięwziąć szereg oszukańczych działań.

Mając powyższe względy na uwadze sąd wymierzył oskarżonemu minimalną karę przewidzianą za tego typu czyny, tj. karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69§1i 2kk i art. 70§1kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności sąd warunkowo zawiesił na okres 1 roku tytułem próby. W ocenie sądu w odniesieniu do oskarżonego można wysnuć pozytywną prognozę kryminologiczną. Oskarżony nie był dotychczas karany sędownie, po raz pierwszy tak rażąco naruszył porządek prawny. W ocenie sądu zakreślony okres próby pozwoli na weryfikację prognozy kryminologicznej, świadomość możliwości zarządzenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności winna bowiem stymulować oskarżonego do przestrzegania norm prawnych.

Na podstawie art. 73§1kk sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Permanentny nadzór ze strony kuratora sądowego będzie wpływał na M. R. dyscyplinująco i będzie go motywować do respektowania porządku prawnego oraz pozostałych nałożonych na oskarżonego obowiązków.

Aby wzmocnić oddziaływanie w zakresie prewencji indywidualnej na podstawie art. 72§1 pkt 4kk sąd zobowiązał oskarżonego do wykonywania pracy zarobkowej w okresie próby

Nadto na mocy art. 46§1kk sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkód poprzez uiszczenie na rzecz pokrzywdzonego firmy (...) w B. kwoty 110 (sto dziesięć) złotych tytułem należności wynikających z umowy pożyczki nr (...) oraz kwoty 1850 (jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem należności wynikających z umowy pożyczki nr (...). W/w środek ma zadośćuczynić zasadzie kompensaty szkód wyrządzonych czynami zabronionymi i jednocześnie uzmysłwić oskarżonemu nieopłacalność tego typu zachowań.

Na podstawie art. 624§1kpk sąd zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych, wydatkami postępowania obciążając Skarb Państwa. W ocenie sądu priorytetowe znaczenie winny mieć zobowiązania wobec pokrzywdzonego. Ponadto na utrzymaniu oskarżonego pozostaje dwoje małoletnich dzieci, w związku z tym uiszczenie w/w należności sądowych stanowiłoby dla niego oraz jego rodziny nadmierną uciążliwość.